

– »Kapital, der finansierer nyinvesteringer f.eks. til kabellægning under hensyn til forsynings sikkerheden eller i forbindelse med aktivitetsudvidelser, skal fortsat kunne forrentes og afskrives.«

Forbrugerhensynet er understreget i den politiske aftale, hvoraf det fremgår:

– »Indtægtsrammerne vil således ikke blive forhøjet som følge af ændringen af kapitalbegreberne, og priserne vil ikke forhøjes med forrentning af bundne kapital. Hermed tilgodeses forbrugerne fortsat.«

Aftalerne af 29. marts 2004 indebar med sin fastlåsning af priserne på niveauet for 2004, at de berørte virksomheder blev stillet forskelligt, afhængigt af deres prispolitik i 2004. Derfor fik alle netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder mulighed for at vælge, om de ville forblive på den gamle regulering med omkostningsbestemte indtægtsrammer, eller om de ville overgå til den nye regulering med det indbyggede pris- og forrentningsloft, men også med frigivelse af den bundne kapital. Alle virksomhederne valgte at overgå til den nye regulering.

Aftalerne af 29. marts 2004 aftalerne blev på et overordnet plan udmøntet i elforsyningslovens § 70, idet det var forudsat, at ministeren skulle fastsætte regler om indtægtsrammer for de berørte virksomheder. Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1520 af 23. december 2004 og den tilhørende vejledning af 1. februar 2005, der sigter på at fastholde principperne i Elfor-aftalen om, at virksomhederne kan opnå en forøget forrentning gennem effektivisering og pristalsreguleringen. Selskaberne skulle ikke opnå forrentning af den tidligere bundne kapital gennem forhøjelser af deres indtægtsrammer, bortset fra at nødvendige nyinvesteringer fortsat skulle kunne forrentes og afskrives. Vejledningen blev revideret og udbygget i november 2006.

Der er efterfølgende opstået tvivl om fortolkningen af bekendtgørelsen. Senest har Energiklagenævnet i to tilfælde i marts 2008 hjemvist sager til Energitilsynet til fornyet behandling. Den ene sag handler om definitionen af »nødvendige nyinvesteringer«. Sagen drejer sig om omgølgning af master, udskiftning af isolatorophæng og jordtråde samt reovering af fundamenter. Her konkluderer klagenævnet, at det: »samlet set ikke [kan] antages, at begrebet »nødvendige nyinvesteringer« alene omfatter investeringer, der sikrer nødvendig ny kapacitet, samt væsentlige omlæggninger af den overordnede struktur, som er nødvendige for at sikre forsynings sikkerheden.« Energiklagenævnet anfører endvidere: »at Energistyrelsens vejledning af 28. november 2006 om indtægtsrammebekendtgø-

relsen ikke kan tillægges nogen fra elforsyningsloven eller indtægtsrammebekendtgørelsen afvigende betydning for vurderingen af, i hvilke tilfælde der kan ske forhøjelser af selskabernes rådighedsbeløb.« Den anden sag handler om, hvorvidt investeringer, der er idriftsat, inden den nye indtægtsrammeregulering trådte i kraft den 1. januar 2005, skal kunne begrunde en forhøjelse af indtægtsrammerne. Energiklagenævnet anfører: »Ifølge indtægtsrammebekendtgørelsens § 13, stk. 2, 3. pkt., kan afskrivning og forrentning af nødvendige nyinvesteringer indregnes i rådighedsbeløbet fra idriftsættelsestidspunktet af aktivet. [...] Bestemmelsen er i sin ordlyd ikke begrænset til nødvendige nyinvesteringer, der er idriftsat efter den 1. januar 2005. Bestemmelsen fastsætter alene, fra hvilket tidspunkt indregning i rådighedsbeløbet tidligst kan ske (idriftsættelsestidspunktet). Ifølge bestemmelsens ordlyd er der ikke noget til hinder for, at indregning kan ske på et senere tidspunkt end idriftsættelsestidspunktet.«

Begge eksempler illustrerer selskabernes ønske om at forbedre deres forrentning gennem forhøjelse af indtægtsrammerne, dels ved at udvide begrebet »nødvendige nyinvesteringer« til også at omfatte større vedligeholdelsesarbejder, der indebærer en vis levetidsforlængelse, dels ved at inddrage forrentning og afskrivning af ældre anlæg. Idet afgørelserne har givet anledning til tvivl om regelgrundlaget, har Energistyrelsen vurderet, at der er behov for, at de gældende principper fra bekendtgørelsen og vejledningen kommer til at fremgå af selve loven og dens bemærkninger, således at der ikke opstår fornyet tvivl om, at hovedprincippet i reguleringen er at sikre fastholdelse af priserne på niveauet for 2004, regnet i faste priser, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Hertil kommer et behov for præcisering i loven af, hvorledes beregningen af forhøjelser af indtægtsrammerne skal ske i forbindelse med nødvendige nyinvesteringer. Som bekendtgørelsen er udformet, får virksomhederne dækket forrentning og afskrivning af de nye anlæg, som de skal ifølge Elfor-aftalen, samtidig med at deres indtægtsrammer dækker forrentning og afskrivning af eventuelt skrottede anlæg. Der sker således ikke fradrag i indtægterne for eventuelt sparede driftsomkostninger samt forrentning og afskrivning af de skrottede anlæg. Med den nye infrastrukturrapport om de kommende års kabellægning vil dette betyde, at forbrugerpriserne kommer til at stige markant. Alene for det regionale net forventes en kabellægning på op mod 11 mia. kr., som skal forrentes og afskrives. Der er behov for en præcisering af loven, således at forbrugerhensynet i Elfor-aftalen fastholdes, samtidig med